

*Eens komt de dag
dan moet je haar laten gaan
je verstand zegt dat het goed is
maar in je ogen blinkt een traan.*

Sien Vennegoor – Egberink

echtgenote van Hendrik Vennegoor

Zij werd geboren op 29 september 1923 in Deurningen. In 1951 trouwde ze met Hendrik Vennegoor. Ze kregen twee kinderen. Na een ziekbed van jaren is ze overleden op 20 april 2004. Wij hebben haar na een gezongen uitvaartviering begeleid naar haar laatste rustplaats op het kerkhof te Deurningen.

Ma werd geboren in een gezin met elf kinderen. Vaak vertelde ze ons over de gezelligheid in een groot gezin. Op vrij jonge leeftijd ging ze al werken bij 'de Smid'. Daar heeft ze een fijne tijd gehad. In 1951 trouwde ze met Pa. Ma was altijd druk in de weer. Ze vond het belangrijk dat haar kinderen en ook haar huis er netjes uitzagen. Ze was ook bezorgd, bang dat Pa of ons iets zou overkomen. Later, toen Pa stopte met het boerenbedrijf, kreeg ma meer tijd voor haar grote hobby: handwerken. Menig sprei heeft ze gehaakt, menig trui gebreid. Ook hield ze van een dagje fietsen. Helaas kwam hieraan

een eind in 1989 na een hersenoperatie. Ze kwam terecht in een rolstoel en had afasie. Met al haar wilskracht en doorzettingsvermogen stortte ze zich op de therapie. Ze wilde zo graag nog weer iets kunnen lopen. Eén keer is het haar gelukt om samen met Pa en de therapeute een rondje om het huis te lopen. Het 50-jarig huwelijksfeest was voor haar nog een heel bijzondere dag. Maar helaas moest ze vorig jaar januari weer een heleboel inleveren. Na een spontane heupfractuur en een ernstige huidziekte werd ze helemaal bedlegerig. Nooit heeft ze geklaagd, nooit gezegd 'het hoeft van mij niet meer'. Want ze was zo blij dat ze thuis mocht blijven bij Pa, die haar al die jaren zo liefdevol heeft verzorgd. Ondanks alles heeft ze nog genoten, vooral van haar kleinkinderen. Maar steeds meer ging haar gezondheid achteruit. Tot het laatst toe heeft ze gestreden. Ze wilde nog zo graag bij ons blijven.

Ma, je laat een grote leegte achter
Wat zullen we je missen.

*Lieve ma, bedankt voor alles
wat je voor ons betekend hebt.*

Voor uw medeleven en belangstelling tijdens het ziekbed en na het overlijden van ons ma zeggen wij u oprechte dank.

Speciale dank gaat uit naar Annie Spijker en het zorgteam van thuiszorg Carint. Ze hebben ma jarenlang liefdevol verzorgd.

Pa, de kinderen en kleinkinderen.